

> Blaž Lužnik (29) prije se bavio pripremom mladih talenata za prvenstva u vožnji kajakom. Danas želi turistima približiti vožnju kajaka na divljim vodama i druge sportske aktivnosti na otvorenom

OČARAVAJUĆE

SOČA U SLOVENIJI JEDNA JE OD NAJLJEPŠIH EUROPSKIH RIJEKA. NO, NE ODUŠEVLJAVA SAMO POGLED NA NJU. TKO SE U NJOJ UČI VOZITI KAJAK, ČESTO ZAVRŠI NAGLAVAČKE U VODI

TEKST: UWE PÜTZ FOTOGRAFIJE: JOSCHA KINSTNER

Vjerojatno je stvar bila u tome da se vrijeme nije pridržavalo dogovora. Ako krećete na Soču na vožnju kajaka na divljim vodama kao početnik, najbolje je odabrati neki od ljetnih mjeseci. "Srpanj i kolovoz su savršeni", rekao nam je Blaž Lužnik, voditelj agencije Positive Sport, lokalac. Međutim, kad smo se mi s našim Tiguanom 2.0 TDI preko Koruške uputili u pravcu Slovenije, iznad Julijskih Alpa visjeli su tamni oblaci.

Kiša koja je padala dugo vremena pretvorila je Soču, koja teče nizbrdo s visine od 2380 metara, u rijeku s vrlo jakom strujom za ovo doba godine. Nismo ništa naslućivali dok smo se laganim tempom opušteno vozili kroz planinski svijet Triglava, zaštićeno područje prirode koje se proteže do 2864 metra u visinu. Vrhovi Triglava dospjeli su i u nacionalni grb, a osim divljih klanaca, slapova i špilja, prije svega je Soča ono što sjeverozapadu zemlje daje poseban sjaj.

Na putu u dolinu, Soča se ukazuje samo povremeno, a gdje se ukaže okolinu u tren oka preplavi svjetlećom smaragdno zelenom bojom. Iza Borovca, turističkog centra regije, pratimo rijeku 20 kilometara na njezinom putu kroz uski dio doline sve do Kobarida, našeg odredišta. Ispod mjesta prelazimo preko uskog Napoleonovog mosta, s lijeve strane pogled pada na kanjon koji oduzima dah, a u čijoj dubini grglja voda. Nedaleko od tog mjesta nalazi

se kamp Koren. Ukoliko ovdje kampirate, možete osjetiti dah Soče. Ili se možete smjestiti gore uz obalu, gdje se nalaze novo-sagrađene drvene kućice koje nude sav luksuz koji Vam je potreban za udobno življenje.

Idući dan su se oblaci razišli. Konačno sunce iznad planina koje su obasjane toplom svijetlo-plavom bojom. Po nas stiže autobus i dovozi nas do štaglja, gdje nas naš voditelj tečaja Blaž već čeka. Nakon kratkog pozdrava podiže kajake na bus i dijeli nam neoprenska odijela. Sve je mokro! Za sušenje nema vremena. Odijelo, cipele, sigurnosni pojas, kaciga i najvažnije: rastezljivi pokrov koji ćemo kasnije navući preko otvora za ulaz u kajak kako voda ne bi ulazila u čamac.

Pod punom opremom vozimo se do obale ispod Kobarida. I brzo saznajemo: Tko voli svoj kajak, nosi ga puno metara, dolje do rijeke, pa gore do busa. Sada je potrebno namjestiti potpornje za stopala i naslone sjedala kajaka u skladu s vlastitom veličinom. Više puta učimo pokrov za zaštitu od prskanja navući preko otvora, kokpita. "Kada se čamac prevrne", upozorava nas Blaž, "povucite omču na pokrovu i već ste vani." U nekoliko riječi navodi nam više mogućih scenarija. Na primjer, kako trebamo reagirati, ako bočno udarimo u stijenu. "Ako više ne stignete skrenuti, zagrlite stijenu. I zapamtite: stijena je vaš prijatelj."

Polako ulazimo u vodu koja je na ovom mjestu plitka i mir-